

es GROOT

Beautiful, my delight

kamerkoor esGROOT

onder leiding van

Marcela Obermeister Shasha

PROGRAMMA

13 februari 2016

Marcela Obermeister Shasha werd geboren op 11 oktober 1968 in Buenos Aires, Argentinië. Na haar studie aan het conservatorium van Buenos Aires vervolgde zij haar opleiding met koördirectie bij Avner Itai aan de Rubin Academy in Tel Aviv. Ten tijde van haar afstuderen in 1994 werkte zij al met nationaal bekende kinder- en jeugdcores. Met hen trad ze op bij verschillende grote evenementen, zoals officiële herdenkingsdiensten, bij de viering van de 3000^e verjaardag van Jeruzalem en voor tv-programma's en geluidregistraties.

Van 2000-2002 vervolgde ze haar studie koördirectie bij Jos van Veldhoven en Jos Vermunt aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Ze nam deel aan masterclasses van dirigenten en musici uit verschillende landen, onder wie Gary Bertini, Frieder Bernius en Daan Admiraal (orkestdirectie).

Marcela leidt onder meer het Sjr Chadasj Koor, waarmee ze in 2003 het concert voor de Nationale Dodenherdenking op 4 mei in de Nieuwe Kerk in Amsterdam verzorgde. Daarnaast is zij artistiek leidster en dirigente van Koor Diplomatiek (Ministerie van Buitenlandse Zaken), van het koor van de Raad van State, van het koor Rénanim in Utrecht en Amsterdam en, sinds januari 2003, van het kamerkoor esGROOT uit Den Haag.

De laatste jaren ontving Marcela regelmatig eervolle uitnodigingen om muzikaal leiding te geven aan evenementen van de Raad van State en van de Hoge Raad.

Tal Shasha is in 1997 in Israël geboren en ongeveer drie jaar later naar Nederland verhuisd. Haar eerste optreden met esGROOT was bij het jubileumconcert in 2008 waarin ze het 'Pie Jesu' uit het Requiem van Fauré zong. In 2006 had ze al eens een solo gezongen in de mini-opera 'Clara S'. Vorig jaar zong zij één van de solo's in de Holocaust Cantate.

Van haar achtste tot haar zestiende jaar zong ze in het Nationaal Kinderkoor. Ook daar had ze regelmatig een solo, zoals tijdens diverse op tv uitgezonden optredens van dit koor bij de Nationale Dodenherdenking. Ze ging met dit koor meerdere malen op tournee, onder andere naar Basel en Berlijn. Sinds anderhalf jaar zingt zij in het Nationaal Gemengd Jeugdkoor, waarmee zij vorig jaar naar Zuid-Frankrijk op tournee ging. Zij studeert momenteel aan het University College Utrecht.

Samenstelling esGROOT

Sopranen

Maaïke Gasper
Antina de Jong
Patricia Oosterhof
Annet Oosthoek
Joke Schalk
Lide van der Vegt

Alten

Marjet van Cleeff
Joke Fossen
Fuusje de Graaff
Marleen Hays
Rebekka van
Roemburg
Cathrien Ruoff
Hanna Samson

Tenoren

Marnix van Abbe
Diek de Brauw
Michiel Ottolander
Dano Roelvink

Bassen

Harry Fossen
Oz Shasha
Jan Hein Schouw
Erik-Jan Uleman

Van harte welkom bij het jaarlijkse concert van esGROOT.

We nodigen u uit om ons te vergezellen op een wereldreis, compleet met grote schepen en meetrekkende vogels. De dichters en componisten uit alle windstreken wier liederen we vanavond gaan vertolken lieten zich inspireren door de liefde in haar vele vormen. Hoop en verwachting, zoete herinneringen, verstillig, berusting, melancholie en vrolijkheid wisselen elkaar vanavond af, net als in het leven.

We wensen u een mooie avond toe.

Rebekka van Roemburg
Voorzitter esGROOT

Programma

Shir hashirim (Hooglied, het lied van Salomon) solist : Tal Shasha	Yehezkel Braun 1922-2014
To be sung on the water	Samuel Barber (muziek) 1910-1981 Louise Bogan (tekst)
The blue bird	Charles Villiers Stanford (muziek) 1852-1924 Mary E. Coleridge (tekst)
Le long du quai	Maurice Vaute (muziek) 1913-2000 Sally Prudhomme (tekst)
L'Albatros	Patrick Le Mault (muziek) 1948 Charles Baudelaire (tekst)
Aujourd'hui je chanterai	Marie-Thérèse Robin (tekst en (muziek)
Streets -Dansons la gigue	Albert de Klerk (muziek) 1917-1998 Paul Verlaine (tekst)
Como pájaros en el aire	Peteco Carabajal (tekst en muziek) 1956 Arrangement: Liliana Cangiano
Cuatro estrofas	Alejandro Lerner (tekst en muziek) 1957
Cuando yo me transforme	Litto Nebbia (muziek) 1948 Juan C. Ingaramo (tekst) Arrangement: Vivian Tabbush
Hombre en el Tiempo	Cesar Isella (muziek) 1938 Armando Tejada Gómez (tekst) Arrangement: Liliana Cangiano

Shir hashirim

1-2

Al mishkavi baleilot bikashti et sheahava nafshi. Bikashtiv velo metsativ.

Akuma na vaasoveva vair bashvakim uvarchovot avaksha, et sheahava nafshi. Bikashtiv velo metsativ.
Al mishkavi baleilot bikashti et sheahava nafshi.

3-4

Metsauni hashomerim hasovevim bair.
Et sheahava nafshi reitem.
Kimat sheavarti mehem ad shematsati et sheahava nafshi.
Achaztiv velo arpenu ad shehabetiv el beit imi
ve'el cheder horati.

5

Hishbati etchem benot yerusalim bitsvaot o beailot hasade:
Im tairu veim teoreru et haahava ad shetechpats.

6-8

Mi zot ola min hamidbar ketimerot ashan mekuteret mor ulevona mikol avkat rochel.

Hine mitato shelishlomo, shishim giborim saviv la.
kulam achuzei cherev melumdei milchama
ish charbo al yerecho
mipachad baleilot.

9-10 (solo)

Apiryon asa lo hamelech shelomo meatsei halevanon amudav asa chesef refidato zahav merkavo argaman tocho ratsuf ahava mibenot yerushalayim.

Hooglied, het lied van Salomon

Verzen 1-2

's Nachts in mijn slaap zoek ik mijn lief.
Ik zoek hem, maar ik vind hem niet.

Laat ik opstaan, rondgaan in de stad, laat ik in de straten, op de pleinen, zoeken naar mijn allerliefste. Ik zoek hem, maar ik vind hem niet.
's Nachts in mijn slaap zoek ik mijn lief.

Verzen 3-4

De wachters vinden mij op hun ronde door de stad.
'Hebben jullie mijn lief ook gezien?'
Nog maar nauwelijks ben ik hun voorbij of ik vind mijn lief.
Ik grijp hem vast en laat hem niet meer los tot ik hem gebracht heb in mijn moeders huis, in de kamer van haar die mij baarde.

Vers 5

Meisjes van Jeruzalem, ik bezweer je bij de gazellen, bij de hinden op het veld: wek de liefde niet, laat haar niet ontwaken voordat zij het wil.

Verzen 6-8

Wie is zij, die daar komt uit de woestijn als een zuil van rook, in een wolk van wierook en mirre, in een geur van kostbare kruiden?
Kijk! Salomo's draagstoel, omringd door zestig helden uit de keurtroepen van Israël, allen met de hand op het zwaard, geoefend in de strijd, ieder met het zwaard op de heup,
bedacht op nachtelijk gevaar.

Verzen 9-10

Een draagkoets maakte koning Salomo, een koets van cederhout.
De stijlen zijn van zilver, het baldakijn van goud, de zetel is van purper.
Hij is versierd met tekens van liefde door de meisjes van Jeruzalem.

11

Ts'ena urena benot tsiyon,
bamelech shelomo!
Ba'atara
sheitra lo imo beyom chatunato.
Uveyom simchat libo.

To be sung on the water

Beautiful, my delight,
Pass, as we pass the wave
Pass, as the mottled night
leaves what it cannot save,
scattering dark and bright.

Beautiful, pass and be
less than the guiltless shade
to which our vows were said.

Beautiful, my delight,
Beautiful, less than the sound of the oar
to which our vows were made.
Less than the sound of its blade
dipping the stream once more.
Beautiful, my delight.

The blue bird

The lake lay blue below the hill
O'er it, as I looked, there flew
Across the waters cold and still
A bird whose wings were palest blue

The sky above was blue at last
The sky beneath me blue in blue
A moment, ere the bird had passed
It caught his image as he flew

Le long du quai

Le long du quai, les grands vaisseaux,
Que la houle incline en silence,
Ne prennent pas garde aux berceaux,
Que la main des femmes balance.

Mais viendra le jour des adieux,
Car il faut que les femmes pleurent,
Et que les hommes curieux
Tentent les horizons qui leurrent!

Vers 11

*Kom kijken, meisjes van Sion, kijk naar
koning Salomo!
Kijk! De kroon waarmee zijn moeder hem
tooide op zijn bruiloftsdag, de dag die zijn
hart zo verblijdt*

Om op het water te zingen

*Schoonheid, mijn vreugde,
Ga voorbij, terwijl wij de golf voorbijgaan
Ga voorbij, terwijl de gevlekte nacht
achterlaat wat ze niet kan redden,
licht en donker verspreidend.*

*Schoonheid, ga voorbij en wees
minder dan de onschuldige schaduw
waarin we onze beloften uitspraken.*

*Schoonheid, mijn vreugde,
minder dan het geluid van de roeiriem
waarin we elkaar trouw beloofden.
Minder dan het geluid van zijn blad
dat nogmaals in het water verdwijnt.
Schoonheid, mijn vreugde.*

De blauwe vogel

*Blauw lag het meer diep in het dal
een vogel vloog, vlak voor mijn ogen,
hoog over 't koele, stille water
Een vogel met vleugels van het bleekste
blauw*

*De lucht boven me was eindelijk blauw,
De lucht onder me blauw-in-blauw,
En in een oogwenk, net voordat hij
langsvloog, zag de vogel zich
weerspiegeld.*

Langs de kade

*Stilletjes deinen op het water
de grote schepen langs de kade.
Niets weten zij van de vrouwenhanden
die zachtjes de wiegen schommelen.*

*Dan komt de dag van het vertrek;
altijd zullen de vrouwen wenen
en de mannen nieuwsgierig heengaan,
door lonkende verten verleid.*

Et ce jour-là les grands vaisseaux,
Fuyant le port qui diminue,
Sentent leur masse retenue
Par l'âme des lointains berceaux.

L'albatros

Souvent, pour s'amuser,
les hommes d'équipage
Prennent des albatros, vastes oiseaux
des mers,
Qui suivent, indolents compagnons de
voyage,
Le navire glissant sur les gouffres amers.

À peine les ont-ils déposés sur les
planches,
Que ces rois de l'azur, maladroits et
honteux,
Laissent piteusement leurs grandes ailes
blanches
Comme des avirons traîner à côté d'eux.

Ce voyageur ailé, comme il est gauche et
veule!
Lui, naguère si beau, qu'il est comique et
laid!
L'un agace son bec avec un brûle-
gueule,
L'autre mime, en boitant, l'infirme qui
volait!

Le poète est semblable au prince des
nuées
Qui hante la tempête
et se rit de l'archer;
Exilé sur le sol au milieu des huées,
Ses ailes de géant
l'empêchent de marcher.

Aujourd'hui je chanterai

Aujourd'hui je chanterai
Mon amour de cent manières
Et puis je t'emmènerai
Jusqu'au bout de la terre.

Du pays de mon enfance tu seras le
printemps
Du pays de mes vacances
le sable et le vent

*Op hun vlucht uit de haven,
die langzaam uit het zicht verdwijnt,
voelen de schepen zich weerhouden door
de gedachte aan die verre wiegjes.*

De albatros

*Vaak, uit verveling
vangen zeelieden een albatros
machtige vogel die, als een lome
reisgenoot,
het schip volgt over
wrede bittere baren*

*Nauwelijks ligt hij op het dek
of de koning van het azuur
laat onhandig en zielig
zijn machtige witte vleugels hangen
als onbruikbare slappe roeiriemen.*

*Zie de gevleugelde reiziger
hoe stram en lam is hij nu,
eens zo fier, nu lelijk,
bespottelijk.
De een houdt een gloeiende pijp bij de
snavel
een ander aapt de invalide vogel hinkend
na.*

*Een dichter lijkt op deze held van de
luchten,
die stormen trotseert
en de schutter niet vreest.
Maar die veroordeeld tot het gejoel aan de
grond, slechts last van zijn enorme
vleugels heeft.*

Vandaag zing ik

*Vandaag zing ik van mijn liefde
wel honderdvoudig
En ik neem je mee
naar het eind van de wereld*

*De lente ben je
van mijn kinderland
Van mijn zomervakantie
ben jij de wind en het zand*

Et pour voir tes yeux bleuir
je peindrai des ciels d'été.

Aujourd'hui je chanterai
Mon amour dans la lumière
Et puis je t'emmènerai
Jusqu'au bout de la terre.

Et dans mon pays sans âge
J'apprendrai les saisons
Au coin de mon paysage
Feraï ta maison
Et pour voir ton front rougir
Je redirai ta beauté.

Aujourd'hui je chanterai
Mon amour de vie entière
Et puis je t'emmènerai
Jusqu'au bout de la terre.

Au pays des amours mortes
tu seras souvenir
Au temps que la vie emporte
un autre avenir
Et quand tu voudras partir
j'entendraï ta liberté.

Mais toujours je chanterai
Mon amour de cent manières
Même si tu ne viens jamais
jusqu'au bout de la terre.

Streets – dansons la gigue

Dansons la gigue !
J'aimais surtout ses jolis yeux
Plus clairs que l'étoile des cieux,
J'aimais ses yeux malicieux.

Elle avait des façons vraiment
De désoler un pauvre amant,
Que c'en était vraiment charmant!

Mais je trouve encore meilleur
Le baiser de sa bouche en fleur
Depuis qu'elle est morte
à mon coeur
Dansons la Gigue !

Je me souviens, je me souviens
Des heures et des entretiens,
Et c'est le meilleur de mes biens.
Dansons la gigue!

*En je ogen glanzend blauw
in de zomerlucht die ik schilder voor jou.*

*Vandaag zing ik van mijn liefde
vol van licht
En ik neem je mee
naar het einde van de wereld*

*Mijn land is eeuwen oud
ik leer er de seizoenen
en kies er een mooie plek
waar ik een huis voor je bouw
Daar zing ik: Wat ben je mooi
toddát je dieprood bloost*

*Vandaag zing ik van mijn liefde
de liefde van mijn leven
En ik neem je mee
naar het einde van de wereld*

*In het land van verloren liefdes
ben jij dan een herinnering.
Wanneer het leven
een andere toekomst brengt
en jij je eigen weg wilt gaan
begrijp ik dat en laat je los.*

*Maar altijd zal ik zingen van mijn liefde
wel honderdvoudig
Zelfs al kom je nooit met me mee
naar het einde van de wereld.*

Laten we de 'gigue' dansen

*Laten we de gigue dansen!
Vooral haar ogen vond ik prachtig
als sterren, maar dan nog helderder.
Haar heerlijk stoute blik vereerde ik.*

*Met zoet gebaar versierde zij haar
bewonderaar
en dreef hem tot pure wanhoop.*

*Verstoten is zij uit mijn hart
Nog heerlijker smaakt nu de kus
van haar bloeiende mond
op de mijne
Laten we de gigue dansen!*

*Herinnering, herinnering
aan zoete taal en samen zijn
dat blijft als kostbare schat bij mij.
Laten we de gigue dansen!*

Como pájaros en el aire

Las manos de mi madre son
como pájaros en el aire
historias de cocina
entre sus alas heridas
de hambre.

Las manos de mi madre
saben que ocurre por las mañanas
cuando amasan la vida
horno de barro
pan de esperanza.

Las manos de mi madre
llegan al patio desde temprano
todo se vuelve fiesta
cuando ellas juegan
junto a otros pájaros

Junto a los pájaros
que aman la vida
y la construyen con el trabajo
arde la leña, harina
y barro
lo cotidiano se vuelve mágico.

Las manos de mi madre
me representan un cielo abierto
y un recuerdo añorado
trapos calientes en los inviernos.

Ellas se brindan cálidas
nobles, sinceras, limpias de todo.
¿cómo serán las manos
del que las mueve
gracias al odio?

Cuatro Estrofas

No me quedan más disfraces para
actuar.
No me quedan más palabras para no
llorar.
No me quedan más sonrisas
para dibujar
tanta felicidad que ya no tengo.

Als vogels in de lucht

*De handen van mijn moeder zijn
als vogels in de lucht
keukenverhalen
tussen hun gewonde vleugels
van honger.*

*De handen van mijn moeder
weten wat er 's ochtends gebeurt
wanneer ze het leven kneedt
ovens van klei
brood van hoop.*

*De handen van mijn moeder
komen vroeg naar de binnenplaats
alles wordt een feest
wanneer zij vliegen
tezamen met andere vogels.*

*Samen met de vogels
die van het leven houden
en het vorm geven door te werken
vlammend het brandhout, bloem en
modder
het alledaagse wordt magisch.*

*De handen van mijn moeder
zijn voor mij een open hemel,
een nostalgische herinnering,
warme kleren in de winter.*

*Ze zijn warm,
nobil, oprecht en schoon.
Hoe zullen de handen zijn
van iemand die ze beweegt
vanuit haat?*

Vier strofen

*Ik heb geen vermommingen meer om in te
acteren
Ik heb geen woorden meer om niet te
huilen.
Ik heb geen glimlach meer om mee te
tekenen.
Zoveel geluk dat ik niet meer heb.*

No me quedan más poesías para recitar,
ni tampoco melodías para improvisar.
No me quedan fantasías para poder
soñar
un poco más, un poco más.

*Ik heb geen gedichten meer om te
reciteren,
Noch melodieën om op te improviseren.
Ik heb geen fantasieën meer om nog wat
te kunnen dromen.*

No me quedan más bolsillos sin vaciar.
No me quedan más lugares donde poder
escapar.
Y ahora estoy mucho más solo que en mi
canción anterior
y en mi interior recuerdos.

*Ik heb geen zakken meer om te legen.
Ik heb geen plek meer om naar te kunnen
ontsnappen.
En nu ben ik meer alleen dan in mijn
vorige lied
en dan in mijn intiemste herinneringen.*

No me quedan más estrofas para
inventar.
No me importa si no rima o
si desafino al cantar;
Sólo un poco más de fuerza para
imaginar
en este mismo lugar volver
a estar de nuevo juntos.

*Ik heb geen strofes meer om te
verzinnen
Ik hecht er geen belang aan als het niet
rijmt of als ik vals zing.
Ik heb alleen nog wat kracht om me te
verbeelden
dat we terugkeren naar dezelfde plek
om opnieuw samen te zijn.*

Cuando yo me transforme

Necesito que digas que
me quieres,
y así podré ser libre,
ser libre de verdad.

Wanneer ik verander

*Ik wil graag dat je zegt dat je van me
houdt,
opdat ik vrij kan zijn,
Echt vrij.*

O es que ya estás muy acostumbrada
a que nadie diga que se quiere,
que se odia, que se va.

*Misschien ben jij er al aan gewend
dat niemand zegt dat hij je liefheeft, dat hij
je haat, dat hij weggaat.*

Y así verás
que estoy cambiando un poco,
y notarás que soy igual que vos.
Y entenderás que en mi dulce quimera,
ya que soy el que espera,
yo me transformaré.

*En zo zul je zien dat ik een beetje verander
je zult merken dat ik net zo ben als jij.
En je zult begrijpen dat in mijn zoete
fantasie,
ík degene ben die wacht.
ik zal veranderen.*

Cuando yo me transforme, no habrá
pájaro que envidie mi silbido,
porque serán igual a mí.

*Wanneer ik verander, zal er geen vogel
zijn die jaloers is op mijn gefluit
want ze zullen zijn zoals ik.*

Sólo algunos irán volando entre las
nubes,
mientras yo haré lo mismo,
pero en dirección a ti.

*Slechts enkelen zullen tussen de wolken
vliegen,
En ik doe hetzelfde,
maar dan op weg naar jou.*

Y así verás que estás cambiando un poco,
y notarás que sos igual que yo
Y entenderás que en mi dulce quimera,
ya que soy el que espera,
yo me transformaré.

Hombre en el tiempo

Delante hay un camino, por él me voy
con la sombra adelante
y atrás el sol,
ando pisando el rastro
del infinito, polvo que pisa el polvo,
la tierra soy .

Hombre de todas partes, el hombre soy,
memoria americana de la canción
y vaya a donde vaya soy tierra
que anda con la raíz afuera del corazón.

Anduve con la sangre todos los siglos,
hay sangre mía en toda la eternidad,
soy el tiempo que vuelve en cada niño
y desde la ternura,
vuelve a cantar.

Digo que me negaron el pan y el agua,
digo que sé un misterio
de luna y sal,
me conocen los ríos
porque en el barro he sido un alfarero de
libertad.

Cuando la vida vuelva,
vendrá conmigo
un tumulto de pueblo continental,
espérame en la fuerza de lo que crece
de la tierra hacia el aire,
del aire al pan.

*Je zult zien dat jij een beetje verandert,
Je zult merken dat je net zo bent als ik.
En je zult begrijpen dat in mijn zoete
fantasie,
ik degene ben die wacht.
ik zal veranderen.*

Mens in de tijd

*Voor me ligt een weg waarlangs ik loop
met voor me de schaduw
en achter me de zon,
ik loop en betreed het spoor van de
oneindigheid, stof ligt op stof,
de aarde ben ik.*

*Mens van overal, ik ben die mens,
Amerikaans geheugen van het lied
en waar het ook gaat, ik ben de aarde
die wandelt met de wortel buiten het hart.*

*Ik doorliep met het bloed alle eeuwen
de hele eeuwigheid bevat mijn bloed
ik ben de tijd die terugkeert in ieder kind
en die, uit tederheid,
opnieuw gaat zingen.*

*Ik zeg dat brood en water me werden
ontzegd,
ik zeg dat ik een mysterie ken van maan
en zout,
de rivieren kennen me want in de klei
was ik een pottenbakker van vrijheid.*

*Wanneer het leven terugkomt,
dan komt er met mij
een tumult van continentaal volk
wacht op me in de kracht van wat groeit
vanuit de aarde naar de lucht
en vanuit de lucht naar het brood*

*De Nederlandse tekst van het Hooglied is uit de 'Nieuwe Bijbel Vertaling van het Nederlands Bijbel Genootschap'.
De vertaling van de overige teksten is een co-productie van Rebekka van Roemburg, Marjet van Cleeff, Marcela Obermeister, Shasha. Oz Shasha, Renée Minnaar, Lide van der Vegt, Janneke Nieuwenhuis en Maud van Welsem.*

esGROOT

In 1998 is het kamerkoor opgericht door enkele bewoners uit de Haagse Archipelbuurt. De naam van het koor is ontleend aan de toonsoort van de eerste muziekstukken die werden gezongen: *As torrents in summer*, *The shower* en *Oh happy eyes* van Edward Elgar, alle geschreven in Es-groot.

Het kamerkoor heeft van 1998 tot 2003 gewerkt met de Britse dirigent John Macfarlane en de Amerikaanse Michelle Mallinger. Sinds 2003 leidt Marcela Obermeister kamerkoor esGROOT. Zij bracht het koor al spoedig boven 'buurtniveau'. In plaats van één keer per twee weken te repeteren, veranderde dit in iedere week en werd er steeds meer aandacht besteed aan klankvorming, zangtechniek en uitspraak. Dankzij haar Argentijns-Israëliëse achtergrond heeft het koor naast de 'gewone' klassieke stukken inmiddels een groot repertoire opgebouwd met Hebreeuwse, Jiddische, Ladino en Latijns-Amerikaanse liederen.

Naast het jaarlijkse avondvullende concert, treedt het koor ieder jaar op bij verschillende verzorgingstehuizen in Den Haag en omstreken en zingt het soms ook bij andere gelegenheden. Zo zong esGROOT in mei 2013 bij de ambassade van Argentinië ter gelegenheid van de viering van de Argentijnse nationale feestdag. In april 2015 werd de Holocaust Cantate ten gehore gebracht in de Synagoge van de Liberaal Joodse Gemeente in Amsterdam als onderdeel van het programma 'Drie generaties herdenken'.

Met enige regelmaat organiseert esGROOT een kooruitwisseling. Na bezoeken aan St.Germain-en-Laye (2005) en Mâcon (2012) reisde esGROOT in oktober 2015 af naar Girona voor een concert samen met Cor Filharmonia uit die plaats.

esGROOT repeteert wekelijks op woensdagavond in de Riouwstraat 1.
Interesse? Contactadres: secretariaat@esgroot.nl

Vooral tenoren, baritons en lage bassen zijn zeer welkom!!!

esGROOT wordt onder andere gefinancierd door

CultuurSchakel

www.esGROOT.nl